

מוכרת ומבואה בשמות כרמזים מזה, וכל דבא דאמרינן
 בסבדרינ דגם בלויי מחבין פטור מדמי כהנה משום כך
 דתנא דבי חזקיה אין זה כלל משום דין קלדימ, כ"ל דבא
 דין פשיש זעל כהנימ, אדם לכה מיני ממון, חוה גם עיקר
 מילתי דחזקיה, דלא חמלקו בו בין מחבין לשלון מחבין
 לחייבו ממון ללא לפטורו ממון, ר"ל דאפי' דבאין מחבין
 הכי לכה פטורא דקלדימ כהנהר בהסגיא דבייק לענין
 קלדימ כהנהר חלה מילתא, אכל מיני מדמי סבנה מכה
 מיפטר משום כך דדשא דמסה אדם ומכה בהמה ללא חמלקו כי
 וברי גמולא פטור מן ההלכות, באופן דבכך דחזקיה גמורו
 שני זניס נרדיס, חול דלא חמלקו בו בין שוגג למודי דבא
 זה דין באשתי בדין קלדימ וגם בשוגג, משי קלדימ
 גמירי ללא חמלקו בו בין מחבין לשלון מחבין לענין
 גמירי, דגם בלון מחבין לויכה פטורא דקלדימ
 ג"כ לויכה מיני חלומות דהנהר, וכן כן דברי בגמ' דלא
 בר קטלא כולו ולאו בר ממוחא כולו, ולון זה כלל משום
 קלדימ, רק דשטיק דמי לא גמורו בו מיני חלומות, דלא
 חייבה חרה ממון כהנה אדם, וענין כהנהר כ"ק דף ל"ב
 שכתבו לדבא, כן וכך דחזקיה מיירי בני פניי ממון וכה
 דלא חמלקו בו בין שוגג בין מודי אוירי לענין דין קלדימ
 ובין מחבין לאיני מחבין קיימא לענין דמי כהנהר עייש
 דבדימס, ולפי' כך דרש"א וכן דחזקיה שני פנייס נרדיס
 הם ולא עליגי כלל אבדרי, וכך דרש"א קיימא לענין דמי
 ולדות וממון אחר דקלדימ פליג מכה טעמא דקלדימ, וכה
 הוא דקלדימ דכמהה חלה מילתא ושלא כהנהר לכה דין

והנה ברמזים פי"ד מכלי חובל ומזיק בל"ג ז"ל בלוגף אה
 באשה וילאו ילדי ומתה אפיש אשה שוגג כ"ז פטור
 מן התשלומין וברי שואמר ולא יכ"י אסון וגוי לא חילק כהנהר
 בין שוגג למודי דבכר שיש בו מיתח כ"ד לפטורו מן התשלומין
 ד"ה כשנחבון, לאשכ אכל הם נחבון לחבירו וגויף אה באשה
 אפיש שמתה כוליל והמיתה בלא טיוב כ"ז כדבר שלון כי
 מיתח כ"ד ומשגל דמי ולדות פכ"ל והלכ"ד שם כשיג פ"ו
 דגם שלא כהנהר מיפטר מדמי ולדות משום כך דחזקיה דלא
 חמלקו בו בין מחבין לשלון מחבין עייש דבדימ, ובתימ
 שם ז"ל דעת כ"ד ז"ל דמיני מיתח שוגגין פטורין מהתשלומין
 כדחסיקתא כדריה גללי נעוה ודמתה דבי חזקיה כזה חמלק
 שלון חילק בין שוגג למודי וסודו כהנהר דלכתיב כתיב ד"ה
 אשכט שחבובו זה אה אפיש שיש אסון לאשכ ישנו וברבי
 דאמר ככין פרק הכשפין ודלא כהנהר דבי חזקיה כזה חמלק
 ולאין כהנהר חלוי כתיבירו ופי עכ"ל, והל"ה שם חמלק דברי
 לכהר פסק כרמזים פי"ד מכלי חובל כ"ה ז"ל במחבין
 לכהר אה זה וכהר אה זה פטור מתיבת כ"ד וכן התשלומין
 עכ"ל שמוקי דברי כהר אה שכן דחזקיה דלא חמלקו בו בין מחבין
 לשלון מחבין וכנהר כסבדרינ, שם דמוכח מהם ללאו בר
 קטלא כולו ולאו בר ממוחא כולו, הכי לכהר דכרמזים פוסק
 לטוב מילתא כחזקיה וגם בלויי מחבין פטור מהתשלומין,
 וכנהר כהנהר כהנהר לרובתה למה פסק כהר חזקיה דמי
 ולדות.

והנה ז"ל בסוגיא בבב"ק דף תיש אלא אפי' ורבה דאמרי
 תרופהו אשכט אין אסון בלשה ישנו יש אסון
 בלשה לא ישנו וברי מחזקיה לה לרש"א למו כאלון חלה
 מילתא כהנהר חלה מילתא אלא חלכ"א אשכט כי גמורו
 ז"ל אפיש שיש אסון בלשה ישנו כי גמורו לאשכ ישנו
 לא ישנו ופי וכן כי אהר דב בני מדומא אהר ואיירי
 מחמינה בדימ חוהי דרש"א עייש, וכבר עמתי כהנהר
 על סוגיה בסוגיה דכפוזות דף ל"ב חמלקו דמיני אפי'
 לכו דמוכי מיתח שוגגין פטורין מן התשלומין משום כך
 דחדימ, וכהר אהר חסיקתא בסוגיא דכפוזות חלה מילתא
 עייש כהר, וכשימ מה שמילי מה, ושעת כרמזים
 הכי מפיכרת לכהר דבדימ, דחלק בין שוגג לאינו מחבין
 דרך מיני מיתח שוגגין פטורין מן התשלומין אכל בלויי
 מחבון מיני וכו' כנהר פליג כי מיתח כ"ד, ואמר כהר
 מילתא.